

Търн

1967 28

СЕПТЕМВРИ
ЧЕТВЪРТЪК

ГОДИШНИТЕ ОБЕЩАНИЯ — ДЕЛО

Колективът на най-младото предприятие в Елена — Машино-тракторното, ще чества 50-годишния юбилей на Октомврийската революция с високи производствени успехи. В резултат на осъществяване на организационно-технически мероприятия и на водено от социалистическо съревнование между бригадите, колективът изпълнява дадените обещания.

При план за годината 20 сеновала, вече са произведени 24, предадени са на селското стопанство и 31 паревини коша, с 11 повече от залпаниваните. В производство то на тракторни валащи бе въведено техническо подобрене и годишният план ще бъде изпълнен с 5 валаща. През септември бе усвоено ново производство — метални боксове за отглеждане на свинете. Мелиоративната бригада, в която са включени 13 трактора, до 20 септември изпълни плана си за трето тримесечие.

Най-високи производствени успехи има младежката бригада на Петър Златев. В чест на XI конгрес на Комсомола младежите изпълняват дневните си норми 150 на сто.

Под лозунга „Висока производителност на труда и високо качество на продукцията — дълг на всеки работник“ са окачени портретите на рационализаторите Стефан Петров, Никола Минков и Величко Йорданов. До тях са портретите на ударниците, гордост на колектива — Стефка Тодорова, Петко Стайков, Иван Христов, Илия Игнатов, Христо Йорданов, Никола Йорданов, Петър Златев и Пенчо Тодоров.

Годишното обещание на колектива за производителността на труда, за общата продукция и икономия на материали и за плановата печалба е вече дело!

К. ВАСИЛЕВ

ЗАВОДЪТ ДА БЪДЕ ЗАВЪРШЕН В СРОК!

Новостроящият се Завод за биоконцентрации смески в Горна Оряховица е пусков обект за тази година. Според техническия ръководител Иван Нешков и неговия млад помощник Станчо Колев строителните работи ще привършат до края на този месец. Много труд и упоритост проявиха бригадите на Иван Колев, Недко Бойчев, Иван Стефанов, Васил Радостанов, младежката бригада на Иван Андреев. Но докато строителите напрегнаха сили и вече завършват своята работа, както е предвидено по график, то това не може да се каже за другите организации, които също имат отговорни задължения тук.

Още преди месец и половина на монтажниците беше открит фронт за работа. Ако правилно си бяха разчели времето и силите, те трябваха вече да завършат монтажа на съоръженията — българско производство — и с идването на швейцарските специалисти и на оборудването от тази страна да започнат главния монтаж. Съвети в тази насока отдавна са им давани. Така например на една оперативка секретарят на Окръжния комитет на Партията Никола Кушев препоръча да се потърсят пенсионирани специалисти, участвували на времето в реконструкцията на Държавни захарни заводи, и др. Беше събрана група едва от пет-шест пенсионери. Хората започнаха да работят и каквото е направено досега, то е тахно дело. Но „Промонтаж“ — група Велико Търново, не им оказва необходимата помощ. Интересно на какво са разчитали — дали на свои хора или на нещо друго! А сметката е ясна — за монтажа на всички съоръжения са необходими 35 000 часа, което означава 60 квалифицирани монтажници да работят без никакви пречки и задръжки повече от три месеца. Но времето нахъся, другари монтажници.

Отдавна трябваше да има електрически ток във всички сгради. Нали сега ще трябва светлина, ще работят ножовки, електрожени. „Елмонтажно управление“ — група Горна Оряховица, обаче не изпълни своите задължения в срок.

Пропуснатото време на обекта никак не е малко, но при добро желание и воля то може да се догони. Това ще стане, ако тези, от които зависи завършването на завода, до края на годината се стегнат и мобилизират, ако правилно разчетат и направят своите сили.

Н. БОЖКОВ

Как се подготвят за 1968 година

Колкото повече опит натрупват колективите на промишлените предприятия в окръга, толкова от по-рано, по-усърдно и по-всеобхватно започват подготовката си за следващата производствена година. Това налага от друга страна и все по-големите изисквания към тях. За всеки ръководител е ясно, че тази година не може да се работи като миналата, а през идущата година стопанските резултати би трябвало да бъдат във всяко отношение с по няколко пункта по-високи. И то като се преминава все по-успешно от екстензивно към интензивно развитие, каквато е повеля-

та на Партията.

С цел да добие по-ясна представа за подготовката на трудовите колективи от промишлеността за изпълнение на плана през 1968 година, редакцията на вестника „Борба“ организира на 26 септември среща с представителите на няколко предприятия от машиностроенето и металообработването. На тази среща директори, зам. директори, началници на планови и производствени отделни говориха за извършената подготовка в техните предприятия, като наблегнаха най-вече на това — какви мероприятия са наредени или се бележат, за да се осигури прираст на

обема на промишлената продукция и производителността на труда по петгодишните планове в предвидените от Деветия партиен конгрес пропорции на интензивните и екстензивните фактори.

В следващите броеве на вестника редакцията ще отпечата изказванията на срещата, като с това ще постави началото на един по-продължителен разговор за подготовката на промишлените предприятия от окръга за изпълнението на плана през 1968 г. и най-вече за осигуряване на необходимия ръст на производителността на труда.

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ
КОМИТЕТ НА БКП,
НА ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН
СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ
КОМИТЕТ НА
ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ
ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Брой 117

(2348)
ГОДИНА XXIV
Цена 2 ст.

ЦЕННА НАХОДКА

При изкопаване на траншеи за засаждане на борчета, източно от стрелището във Велико Търново, Донка Ставрева и Стоян Гайдов откриха две гърнета с медни византийски монети.

Гърнетата са били закопани на дълбочина 50 сантиметра и съдържат 2150 монети. Монетите са сечени от византийските императори Иоан Комнин (1118—1143 г.), Мануил Комнин (1143—1180 г.), Исак II Ангел (1185—1195 г.). По всяка вероятност те са били закопани по време на походите на Исак II Ангел срещу Велики Търнов. Най-вероятно това е станало при третия му поход в 1190 година.

И. Алексиев

НОВА АВТОБАЗА В ПОЛСКИ ТРЪМБЕШ

Полски Тръмбеш в дните пред 50-годишнината на Великия октомври получи нов голям дар — товарна автобаза. По този случай във втория вечерта тук се състоя скромно, но възпущащо тържество. Присъствуваха Пенчо Първанов, зам.-председател на изпълкома на Окръжния народен съвет, Григор Евтимов, първи секретар на Градския комитет на БКП, Димитър Николов, директор на окръжното предприятие на ДАП в Горна Оряховица и др.

В своето слово Иван Крилов, началник на клона на ДАП в Горна Оряховица, отбеляза, че независимо от трудните условия досега колективът изпълни плана за осеммесечното в тонове 130 на сто и постигна в повече приходи за 8297 лева.

Другарят Пенчо Първанов сърдечно приветствува автопротестниците с новата придобивка, преряза трикопърната лента и обяви базата за открита.

Ас. Георгиев

В ПОМОЩ НА ЛЕКТОРИТЕ

Вчера в салона на Дома на профсъюзите във Велико Търново дойдоха от окръга членове на лекторските групи и групите докладчици. По инициатива на Окръжния комитет на БКП бяха поканени да говорят пред тях съветският професор Феодор Трофимович Константинов и кандидатът на историческите науки Йордан Тончев.

Лекцията на професор Константинов на тема „Великата октомврийска революция и световният революционен процес“ предизвика голям интерес със своята научна стойност и обоснованост.

„Под огнената дъра на Великия октомври“ беше озаглавена лекцията на другаря Тончев, който разгледа отражението на това епохално събитие в България.

Тези и поредицата още теми, които предвижда Окръжният комитет на БКП да бъдат разглеждани пред тази аудитория, ще улеснят докладчиците и лекторите в тяхната работа пред славното петдесетилетие.

дойде при нас след един рецитал и ми заговори: „Знаете ли какво е вашият рецитал? Това е изречение от земята гърне злато.“

Ние сме взели само една част от легендите. Но всяка от тях е един бисер. Това чувстваваме, това почувствувахме при всички, където сме изнасяли рецитала си. Радио София след нас започна и вече една по една пушна в програмите си всички легенди. Това също ни радва. Нашата цел е тия легенди да стигнат до всеки българин, защото те са свое образно поднасяне на историята, нова капка общ към този град — люлка на съдбините на народа ни.

— А за празника „Поглед към вековете“ какво бихте казали?

— Смятам, че празникът е едно раждане на прекрасна традиция. Аз бих искала да го виждам да звучи като Шопеновите дни в Полша. Може някой да познават по-пълно Вазов. И Шопен е добре познат в Полша, но всички идват и слушат с омая. А нашият Вазов мисля винаги ще си остане съвременен.

Никола Динев:

— Аз бях тук във Велико Търново от началото на тържествата. Развълнуван съм от всичко, което видях и почувствувах в първата вечер. И мен ме боли, че го няма тук сега скъпий ни Константин Кисимов, който ратуващ да се превърне този празник в традиция. Като днес си спомням думите му.

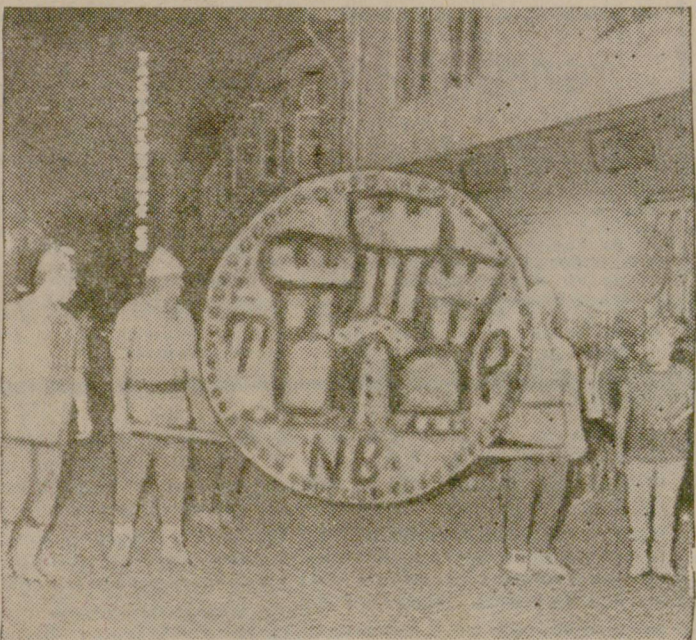
Велико Търново е град, който заслужава тази традиция по право. И... тя трябва на народа ни.

Трета вечер греят светлите на Света гора. Трети ден продължава празникът. Отново насам върви потокът от града.

Тази вечер думата имат представители на поетичното ято на Родината.

Започва литературното четене, посетено на града на Асен и Петър, на Калоян, на Ивайло. Но... за него — в следващия брой.

Илия МОНОВ

Втората вечер към хълма Света гора пак завървя народът в безкрайна върполида. Празникът продължава с рецитала „Легенди при Царевец“ от Иван Вазов в изпълнение на артисти от Театъра на словото — София.

Нощта е слъзла ниско над върхарите тук и там долу над чудния град, където прозорците му искрят със зеници като звездни гроздове, като светулки и му придават една дивна омая.

Усещаш не магия — повече. Малко е да кажем, че това място е свято. Има нещо наистина повече в името на Велико Търново. То звучи и като легенда, и като Родина. Свидно име, кара те да почувствува топлината на сърцето си, гордостта на чувствата, май-скръвненото от българското.

Може би е така, защото от деца сме слушали това име с неговата история и сме го преплели с приказките, с легендите. Може би е така, защото и днес за него се мъл-

Петър Богдан Бакшич. Знае се, че тук е цъфтяла книжовна култура, че тук е предшественикът на Ренесанса. Но... само бледи останки напомнят за тях, само следи стигат до нас. Варварщината тук е действувала с най-злите си чувства.

Пред тесния за толкова народ амфитеатър, на фона на града и... декора, изобразяващ средновековна крепост, затрептява лъч. Откроява се образът на патриарха на българската литература — народния поет Иван Вазов. Лъчът тръгва по сцената и ведно с него върви образът. Той образ е свиден и познат на всички. Затова дъхът спира. Секва и съпровождащата музика.

Лодих да се запозная със старата Асеновска столица, да изгледам местностите в нея... Скитах се по нейните диви ур-

душата ми; те ме приковаха с печалния си вид и със строгото величие на нещо умряло, което е било голямо и което ти е близко. Пред мене се разтваряше цялата история на Търновското царство, история, пълна с драматизъм, поразителна с изненади, невероятна, както е и видът на самото Търново, което е кляло дауековен трескав политически живот. И няколко дни, що прекарах самoten там, аз се бях всецяло унесъл в миналите векове, в спомените за трагичните и съдбоносни събития, ставали там, и призраците на миналото възкресваха пред мене с всичкото си печално величие и омая... И в това мистическо настроение, заживял с онова, което е изчезнало, но е тъй мило и скъпо за моята българска душа, аз мислено витаех в други кръгове, далеч от шума на действителността, самотен и честит в чаровния свят на спомените и виденията.

А тия видения изскачаха на всяка стъпка пред мене; преданията, населяващи тия священи пущини, зимаха живи образи, оръжия в светлия ореол или с мрачен трагизъм, и настройаха за нови възбуждения болезнено чутката ми тук душа. И какъв наплия, какъв рой от тях!

И каква поезия в тия предания? Как те се натрапват с неоторизана сила на мисълта на поета, за да им даде път и кръв, да ги извади от бирена на забравата, да ги тледе векове, да ги оживи с красотата им цъла епопея от миналото! И те, тия предания, тия видения, тия полумъгляви образи, възкреснали пред мене в разваления на Търново, последваха ме и после се по-ясно се очертаваха в ума ми, тревожеха въображението ми със своята странна поетичност. И аз не устоях на изкушението да ги възсъздам в тия поеми и балади.

Сякаш говори и там пред нас върви и се вижда към Царевец и Трапезица не слад

ви и слави, нечисти над мълчаливите и пустинни акрополи Трапезица и Царевец, стъпачици над дълбоките и причудливи завои на Янтра. Аз търсех с жаден поглед какви-тоде останки — свидетели за старото величие на града. Уви, много малко ги има. Разрушителната ръка на завоевателите и на времето са помели древните замъци, църкви и палати, които са скривали и да са били, за които ни споменуваша историята и даже пътешествениците от XVII век. Храсти и бурени, размясани с криве тухли и камъци, застилаха Трапезица и Царевец. Заспали мъртви гни между разрушените си стени, лишени от гражданите си порти, развенчани от кулите си.

При всичко това, тия царствени пущини падеха някакво неизразимо очарование за

ПОГЛЕД КЪМ ВЕКОВЕТЕ

вят предания за подвизи, за величието на българския дух. Може би!...

Велико Търново с фантастичния Царевец, с тайнствената Трапезица и магносницата Янтра — това са приказки, които ти говорят без глас, легенди, които ти звучат отвсякъде, от всеки камък, от всеки ствол.

Век след век е минавал. И всеки е оставил поличба. Много са отнели бурите. Забравата също е присвоила много. Няма го никъде образът на древния град. От вежите и къси летописи за него знаем само, че е бил „най-здравият и най-първият от всички градове зад Хем“, както пише Никита Акоминат през тринадесети век, че това са „три острова между реката“, както го нарича-

ПОГЛЕД КЪМ ВЕКОВЕТЕ

В сърцата на хилядите граждани от Велико Търново, на многото гости, дошли за празника в древния град, продължава да трепти чувството на възхитата от приказната вечер.

„Поглед към вековете“ то ва е една жива приказка, която всяка година ще ни връща при дивните извори на легендите, при най-хубавото, при легендарното от историята на нашия народ, ковала съдбата на народа ни тук, при Царевец и Трапезица. Прекрасното начало става традиция.

Трябва да си бил тук, когато лумнаха жертвениците на хълма, когато запяха с тържествен глас камбаниите, когато забиха барабаните и заеха фанфарите, а по калдъръма зачаткаха копита и... оттам, отдето е тръгвало бранното войнство, потеха коха колоните, както в песента... откога се й... зора зазорила, за да провериш сърцето си на българин.

Приказка и действителност, легенда и истина — ето каква беше първата вечер. Нашите снимки идват да поднесат на читателите само отделни мигове, само шепи от онова, което бе. Шепи стигат с исторически образи и картини мина през щелния град, мина като песен от вековете и остави в гърдите, до най-съкровеното за легендарното минало, нова искрица от светликата...

Това, което видяхме същата вечер и на хълма Света гора, също бе песен, глас на Родината, съдба и нейна, и на народа ни.

Светла страница в нашата история е победата на Калоян над латините при Адрианопол. Това е в 1205 година. Тържественото завръщане на победоносното войнство е празник, голям празник за Търновград.

Това показва и тази кратка символическа картина, с която започна празникът пред хълма Царевец.

Трите снимки запечатват сцени, представени на спектакъла — композиция на Света гора.

Най-горе вдясно — сцена из „Самуил“ от Александър Хаджикристов, вляво из „Дъщерята на Калоян“, драматизация от Христо Серафимов по романа на Фани Попова — Мутафова, а долу вдясно — Методий пред едла, сцена из „Еретик“ от Надежда Драгова и Първан Стефанов.

Двата кадъра горе са миг от величавия подвиг на Ивайло — първият в света в името на освобождението на селяните. Първата сцена е от драмата „Ивайло“ — прощаване на вожда с верната му Кремена, която разбира, че трябва да принесе в жертва пред олтара на Родината сърцето си. А долу — тържествуването на народа, който върви и възвестява идването на Ивайло, на спасителя от боляри и татари.

Снимки: Г. МУСИНСКИ и Н. ДОБРЕВ

Спорт

ВОЛЕЙБОЛ НА ФИНАЛА — „СЛАВИЯ“ (СОФИЯ)

Завърши зоналният турнир по волейбол, в който участваха сборни отбори — мъже и жени на 4 окръга, както и представителите състав на софийското физкультурно дружество „Славия“. Софийските волейболисти и волейболистки показваха игра, която ги издигна с няколко класа над съперниците им. И двата отбора на „Славия“ специално убедило всички си съотборници, взеха първото място в класирането на финалите от Третата републиканска спартакиада.

Как се представиха отборите на Велкобързовски окръг?
Нашият представителен състав при жените бе комплектуван от състезателки на горнооряховския „Локомотив“, „Левски“, „Лисковец“ и „Ботев“ — с Дольна Оряховица. Подготвката на отбора бе поверена на треньора Димитър Конакчиев. В две от срещите си срещу Търговище и Габрово, нашите състезателки постигнаха чисти победи с по 3:0, но стигнаха до финала с резултат 3:2. Нашите състезателки даваха всичко, на което са способни, и заслужено се нарекоха велнага слез първенца, оставяйки след себе си състезателите на Търговище и Габрово. Оценката на специалните е, че класирането при жените е напълно реално, съобразно възможностите на момичетата.

Не е такова положението обаче при анализа на нашето участие при мъжете. Окръжният съвет на БСФС да направи изследване при мъжете и потърси причината за падането на волейбола в окръга.

В „Б“ окръжните футболни групи

РЕЗУЛТАТИ:		РЕЗУЛТАТИ:	
Раднано — Дъскот 3:1, Царевец — Горна Студена 1:1, Българско Сливово — Горна Липница 6:1, Драгомирово — Вързулица 6:0, Дольна Липница — Обединение 1:0, Киментово — Александро 6:0, Козловец — Александрово 2:0.		Недв — Промкомбинат 2:1, Беляковец — Масларево 1:1, Дольна Оряховица — Радиозавод 2:2, Полски Сеновец — Върбовка 3:1, Килифарев — Поликраище 6:0, Димча — Сухиндол (незавършена по вина на Сухиндол).	
КЛАСИРАНЕ:		КЛАСИРАНЕ:	
1. Климентово 28:5 14		1. Полски Сеновец 20:12 9	
2. Козловец 17:5 11		2. Беляковец 13:6 9	
3. Българско Сливово 22:13 10		3. Промкомбинат 15:11 8	
4. Горна Студена 15:19 8		4. Водолей 17:15 8	
5. Драгомирово 14:13 7		5. Върбовка 15:12 7	
6. Царевец 13:14 7		6. Масларево 11:10 7	
7. Дольна Липница 13:12 6		7. Сухиндол 15:7 6	
8. Горна Липница 14:18 6		8. Електротелфери 12:10 6	
9. Вързулица 10:22 6		9. Недв 19:25 6	
10. Раднано 16:23 6		10. Поликраище 15:29 6	
11. Александро 14:18 5		11. Димча 12:13 5	
12. Александрово 13:12 4		12. Дольна Оряховица 11:21 4	
13. Дъскот 12:16 4		13. Килифарев 18:17 4	
14. Обединение 8:19 4		14. Радиозавод 11:16 4	

Зона „Янтра“

РЕЗУЛТАТИ:		РЕЗУЛТАТИ:	
Металургия — Камен 3:0, Сашево — Правда 2:1, Върбуца — Козарево 2:2, Сушица — Горско Ново село 0:4, Писарево — Ресен 4:2, Асеново — Крушето 2:2, Николаево — Добри дял 3:0.		Полем (Габ) — Ботев (Н. паз.) 2:0, ВФСИ (Св) — Червено знаме (Пав) 2:2, Ст. Костов (Поп) — ДЗЗ (ГО) 2:0, Б. Спиров (Пр) — Автостроител (Шн) 1:1, Локомотив (Др) — А. Кичев (Тр) 1:0, Левски (Ом) — Ст. Ботев (Поп) 1:0, Черломен (Г. Аб.) — Г. Генева (Габ) 1:1, Раковски (Сев) — Локомотив (Кас) 1:1.	
КЛАСИРАНЕ:		КЛАСИРАНЕ:	
1. Сашево 22:9 12		1. Раковски (Сев) 20:2 10	
2. Ресен 26:11 10		2. Ст. Костов (Поп) 7:2 7	
3. Първомайци 25:11 10		3. Локомотив (Др) 6:3 7	
4. Горско Ново село 21:8 10		4. Левски (Ом) 5:4 7	
5. Металургия 14:7 10		5. Б. Спиров (Пр) 9:9 7	
6. Асеново 20:13 9		6. А. Кичев (Тр) 12:3 6	
7. Правда 20:14 6		7. Автостроител (Шн) 7:5 6	
8. Константин 17:14 6		8. ДЗЗ (ГО) 6:5 6	
9. Сушица 17:16 6		9. Полем (Габ) 5:6 6	
10. Камен 8:15 5		10. Ботев (Н. паз.) 5:5 4	
11. Писарево 12:20 5		11. ВФСИ (Св) 4:8 4	
12. Върбуца 10:19 5		12. Червено знаме (Пав) 18:11 3	
13. Крушето 9:30 5		13. Г. Генева (Габ) 4:7 2	
14. Добри дял 13:25 4		14. Ст. Ботев (Поп) 0:4 2	
15. Николаево 6:17 4		15. Локомотив (Кас) 3:21 2	
16. Козарево 8:19 3		16. Черломен (Г. Аб.) 2:8 1	

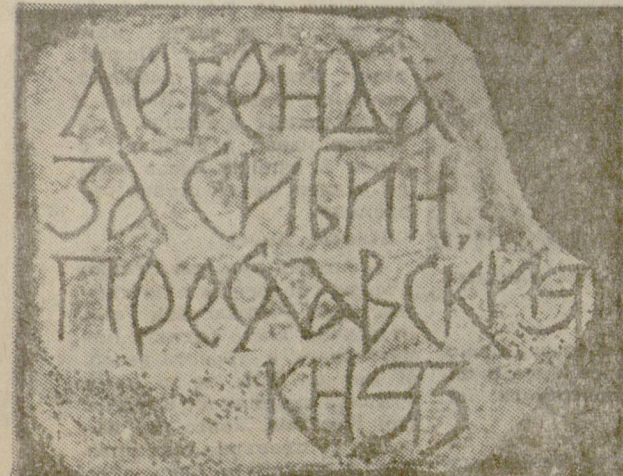
ТЕЛЕВИЗИЯ

ЧЕТВЪРТЪК — 28. IX.
18.00 — Новини; 18.10 — „Кауле“ — детски игрален филм на ГДР; 19.25 — „Паспорт за майката“ — светски документален филм; 19.55 — „Лекция децата“; 20.00 — По света и у нас; 20.20 — Мелодия на месеца; 20.25 — За солото; 20.45 — Семея в бразил; 20.45 — Концерт от селскостопанската палата на Международния музичен павилион в Павлов; около 21.15 — „Роко и неговите братя“ — игрален филм, втора серия; Накрая — Новини.

ПЕΤΚ — 29. IX.
16.00 — За учениците — телевизионна станция „Пионерия“; 16.30 — „Големият конвейер“ — предаване за Волгоградския тракторен завод; 17.00 — Телевизионен концерт; 18.00 — Заключителен концерт на прегледна художествената самодеейна на РСФСР — предаване от Двореца на Конгресите.

ПРОГРАМА НА БЪЛГАРСКАТА ТЕЛЕВИЗИЯ
Около 21.00 — Конкуренция-викторина в чест на 50-годишнината на Октомврийската революция.

ЕМИЛИЯН СТАНЕВ

РОМАН
18.

Князът се стъписа. Нами за него идваше тук и бог знае как се изпълняваше от зорките очи на своя калугер, нали самият той я молеше да го спаси? В тая минута разбира, че девицата го обича и че сега двамата са изгонени от света на бога, както някога са били изгонени от рай Адам и Ева. Бог ги изостава, проклиналият нейното

грехожелание и неговото познание. Но тъкмо в тая самотност, толкова неочаквана, съзнанието за вина и за обреченост ги свързваше чрез милостта един към друг във веригите на любовта.

Смайни от извършената мистерия, те се погледнаха. Оная чистота, която правеше очите на Каломела да изглеждат жестоки, сега бе замътлена от мъка и свия. Внезапно тя закри лицето си с ръце и преди Сибин да се опомни, побягна към селището.

Князът се огледа. Могъщите дъбове се нежеха на апрелското жълтене и младите им листа потрелваха от вятреца. Земята се кичеше с билки и треви и в

страшната ѝ, нетленна плът со ковете напирала, за да създадат нови и нови видове живот.

16.
РЕЗ ДНИТЕ НА СЪПРИЧЕСТВИЯ НЕТО С БОГА очите на Каломела бяха небесни кладенци, в които князът не смееше да надникне, а сега в тях бе видял нещо предизвикателно, също като козината на Лукавия и сладостно замаяващо. Погледът ѝ отпечата в душата му един нов, тревожен образ, който възпламени потиснатата чувственост. Князът се питаше не е ли това Сатанайловата сласт, изляна някога в Ева? Или може би самият паднал ангел, станал люта на дявола, предизвикваше плътското влечение, защото единствено чрез смъртта и прегражданата можеше да се върне при някогашния си господар.

Сибин отново се видя между дявола и бога, обаче за разлика от преди не се чувствуваше самотен — любимата беше тук с невидимото си присъствие и умът му бе зает с нея. Шеше ли тя да изповяда на калугера и на събранието това, което се случи в търбата? Ако го направеше, страстта ѝ към светостта щеше да нарасне още по-неутолимо, любовта ѝ щеше да

се превърне в омраза и безкрай на вътрешна борба, самият княз — в Сатанайл. По този начин тя ще разпалва боголюбие и вярата си, тъй като вярата не е възможна без представата за дявола. И тук не се знаеше кой щеше да подклажда огъня, над който ще се гърчи и нейната душа. Но работата нямаше да свърши само с това. За да задоволи с нещо земно светийски те си копнежи, тя ще се облеже на някой еретик, а кой друг може да я пои тъй обилно с росата на пророческото слово, както апостол Силвестър?

Князът не искаше вече да знае къде са границите между божие и дяволско. Ревността и любовната жажда го хвърляха в ярост. Той скиташе из гората и му се искаше да вика „Каломела-а!“ да реве, както реват сръндаците, когато търсят женските. Плюеше и на Сатанайл, и на бога и прекосаваше дните в дебелен край богомилското селище. Постепенно се сприятели с кучетата, като им подхвърляше динчово месо, и те го посрещаха с радостно скимтене, подушили отдалеч пристъпите му.

„Къде отидоха моите възвишени стремежи, защо се превърнах в измама и прах? — питаше се той, когато се виждаше унижен да дебне от гората като разбойник. — Нима всичко, що тревожеше ума и душата ми, е ставало за да ме правеше, страстта ѝ към светостта да ме правеше още по-неутолимо, любовта ѝ щеше да

ния“. Но неговият разум, който някога упорито се опитваше да вникне в тайните, сега безпомощно мълчеше.

Една вечер в оня топла апрелска нощ, когато над огромните къдрави гори изгряваше месецът и от страшните им недра с гласовете на славеите се чуваха умилене стонове на чувалите и джавкането на младите възлети, князът дебнеше с допир до прозорца на молитвената сграда и се загледа в богомилското тайнство, за което Каломела му бе говорила върде бегло. Върху дървените стени се редяха изображения от еретическото таро: меч, забит в разтворена книга, до нея хляб, чаша вино, две амфорки, свитък и отрязана женска ръка. По-нататък мънлия, която събаря кула, а на кулата стоеше човек с три рога. Сетне храм с везни на купола и лози край вратата — ръка с пет рани на дланта, от които излизаша змии, печат, бяла драперия и младоженци с венци. От другата страна бе нарисувана затворена врата с кипариси, пазена от змей. Под нея пишеше „Тайна“. Отстрани беше изобразен Сатанайл с три зърна в ръка, с чаша и мънлия, която излизаше от чашата. А смъртта бе жена в бяла туника. Тя държеше косер и стилб с имена написани с мастило от сепия. Пред олтара около апостол Силвестър стърчаха двама избрани, всички с покривала на лицата, Пред тях бяха застана-

ли десетина души. Те бяха верните. Огланите изпълваха цялата зала. В редиците на верните князът забеляза разкъсаните с железен скорион уста и нос на един еретик. До него стоеше Тихик, а от лявата му страна Каломела. Лицето ѝ бе загрижено. „Не се е изповядала“ — с облекчение реши князът. Навела глава, тя слушаше проповедта на апостола. „Ние сме божите кучета, които разкъсват всеки възл. И ако царят и патриарси грабят стадото, те са възли. Цар и жреп трябва да бъде един човек. „Богомилският маг говореше тихо, без да ръкомаха, но дървените стени усилваха всеки звук и князът чуваше ясно всяка дума. „Лъвът божие е излязъл от легавицето на небесната мъдрост и дири плячка. Блязай оня, който той ще избере за своя храна. О, братя мои, не обичайте света, ни каквото е на света. Не старайте устата от жилото, нито ухото от мънлията, нито око от стрелата. Не се поклоняйте на моето или на бездната. Не дърпайте ръката си от косера, нито краката си от лина, нито главата си от брадвата, защото божественото начало е слязло вече и мира на нещастното и Сатанайл е приел отражение на бога, което ние оскувяваме денем и нощем с думи, дела и помисли, с мисла, вкарата от злите хове в пътята...“

— Благословите и ни пощадете! — отвърна хорът на о-

лашените и на тоя отчаян зов от горите отговориха чухалите, жабешият хор, клякването на лисиците и кикотът на куклявките. От зареженото небе месецът и вечерницата гледаха настръхналите гори и князът отведнъж осъзна страшната си отчужденост. Заобиколен от кучетата, които се умилваха край него, той се видя отхвърлен от света. Очите му не се откъсваха от Каломела, защото сред измъчените жени и мъже тя му бе единственото близко същество, ту се смияха на високата забуден калугер, зад чието черпо покривало се мъчеха да отгатнат образа му. И когато еретиците започнаха да се целуват и покланят на книгата, князът апостолът държеше, князът държеше между плетичата и се изгуби като самият синя в гората на път към селището с мънлията, че еретиците търсеха, гледа и самият той, една митина в онези векове в страдания и вечна промисля Сатанайлов свят, където божият еретикът бе приел отражение на самия бог, защото божие безличие и нощем в себе си божественото начало — съществото. Таяк измамникът оставаше неразличим и князът чуваше как горите шептат, сякаш спалнат шептателе на човешкото безличие. Само образът на дената се спасяваше от голямо, а ужасът бе в кръвта му, и говореше чрез нея...

(Следва)

Младежки простори

Бр. 125

★ РЕДАКТИРА НЕЩАТЕН МЛАДЕНКИ ОТДЕЛ ★

Година VI

ПО-ГОЛЕМИ ГРИЖИ ЗА ПОДГОТОВКАТА НА ОТЧЕТНИТЕ СЪБРАНИЯ

Отчетите и изборите са важен момент в живота на комсомолските дружества и организации, момент, в който се поставят на оценка постигнатите резултати от цялостната работа, проверява се силата и дееспособността на Съюза. Те са показател за идейното и организационно изграждане, отправна точка за бъдещата многостранна дейност.

Тази година отчетно-изборната кампания минава под знака на подготовката за 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция и предстоящия Единнадесети конгрес на ДКМС. Това означава, че в центъра на вниманието трябва да бъдат главните задачи, които начерта Деветият конгрес на Партията, Десятят конгрес на ДКМС.

И сега отчетно-изборните събрания и конференции ще се провеждат последователно сред различните слоеве младежи. При средношколците и студентите ще започнат от 1 януари и ще завършат до 20 ноември 1967 година, при работническата и селската младеж — от 1 декември до края на февруари 1968 година. Този диференциран подход дава възможност за най-пълно въвеждане в проблематиката и подготовката, за изучаване на основните въпроси, които стоят пред дружествата и организациите.

За да превърнем предстоящите отчети и избори в истинска школа за изграждане на всяко комсомолско дружество и организация, трябва да положим големи усилия и подготвим най-грижливите събрания и конференции. Това означава, че докладът и проекторешенията следва да бъдат дело не само на секретаря, а на целия колектив. Онези въпроси, които най-много възбудят младежите, е нужно да се обсъдят най-напред в комсомолските групи.

В отчетните доклади трябва правилно да се поставят, анализират и преценят успехите и слабостите в решаването на основните проблеми на комсомолския живот. Необходимо е всеотдайно и задълбочено да се обсъди участието на младежите в труда, в борбата за ускорено икономическо развитие. Най-отговорно трябва да се анализира дейността по комунистическото възпитание. Наложително е дружествата и организациите да преценят работата си за изграждане на марксистко-ленински мироглед у младежите, за тяхното естетическо възпитание, за създаване комунистически добродетели.

Отчетно-изборните събрания и конференции ще обсъдят много важни задачи. Не на те станат отправен пункт за всеотдайно подобряване на комсомолската работа.

РАПОРТУВАМЕ ПРЕД ПАРТИЯТА И РОДИНАТА ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ НА МЛАДЕЖКИЯ ДЪЛГ

Комсомолците от ДАП — клон Горна Оряховица, се готвят достойно да посрещнат юбилейната 50-годишнина на Октомврийската революция и XI конгрес на ДКМС. Още в първите дни на 1967 година дружественият комитет изготви подробни планове. Всеки комсомолец даде лично обещание. Това беше само началото. После 90 комсомолци започнаха ръкоави. Водачите на 36 комсомолски автомобили от товарния трафик и 14 комсомолци от автобусния и таксиметровия трафик започнаха работата, за да докажат умението си, за да изпълнят плановете. Със своя упорит труд младежите шофьори Димитър Костадинов, Димитър Дюбо Стоянов, Георги Петков, Георги Генов, Георги Борисов Захев, Райчо Петров Ангелов, Иван Николов Давидков, Христо Тодоров Бояджиев се отличиха. И в селската работилница комсомолците не останаха назад. Те първи посвещаха борба за високо качество на ремонтите на автомобилите. Момчетата се справят с трудните задачи, навреме издават даде-

ните за ремонт автомобили, за да се движат в определения график. Със своя съзнателен труд и тук се наложиха Стайков Василев Стайков, Цветан Копанков, Славчо Бенов, Слави Колев.

Сега комсомолците дават допълнителни обещания, които ще изпълнят до XI конгрес на ДКМС.

Каля Стоянова

В окръжната комсомолска организация се проведе разговор „Героичното минало, славно съвремие и светлото бъдеще“ — избор на патриотични възпитателни на младежите. След IX партисен конгрес в чест на XI конгрес на Комсомола той прерасна в разговор за дълга на младежта към Партията и народа.

Комсомолците от Промисленото училище по текстил — Велико Търново изучиха живота на Д. Благоев, Вела Благоева и Н. Габровски и проведоха теоретична конференция в лозето на Габровски на тема: „Първи искри на социализма в България“.

Във всички средни училища в Павликени се изнесоха беседи за живота и делото на Георги Димитров и Димитър Благоев. Участниците в клуба по философия в Горна Оряховица избраха за свой патрон името на основоположника на социализма в България — Димитър Благоев, като изучава задълбочено неговия живот и дейност.

По случай 110 години от създаването на училището комсомолската организация в Първо политтехническо гимназия във Велико Търново изучи миналото, революционните борби и живота на героите, възпитани в бившата мъжка гимназия.

Много дружества в павликенската градска организация имат за патрони героите от съпротивата — Йорданка, Сашо, Малчика, Илия Златев, Иван Николов. В чест на XI конгрес на Комсомола те организират посещения на близки и загинали в антифашистката борба, правят срещи с живи участници в нея, провеждат походи и пътешествия.

Пепка Величкова

ПРОФЕСИЯТА СИ НЕ ЩЕ ЗАМЕНИ

Ако надникнем в бъдещето, дадено от Христо Петков — автокранист в „Транспед“ — Велико Търново в чест на XI конгрес на Комсомола, ще прочетем: „Обещавам да изпълнявам плана си 103 на сто; да намаля престоя до минимум; да правя икономии на гориво в смазочни материали; да не избирам работата, а да се отзовавам навсякъде, където ме изпратят; да се подготвя за шофьор II клас; да посещавам редовно кръжока по изучаване историята на БКП.“

Вис вече добивате представа за този младеж, който е и член на Партията. А щом Христо е дал обещание, то не само ще се изпълни, но и ще бъде преизпълнено.

Неведнаж Христо е бил удостоен със звания и отличия. Но от скромност не говори за тях. Ще премълчи и за значката „Отличник на Министерството на транспортта“. Не ще каже и това, че неговият автокран отдавна не

е она на ремонт, защото той и сменникът му Димитър Бонев се грижат бащински за него. Когато го попитат за знаменето, което се вее отпред на кабината, той отговори че то било получено в негово отсъствие. Но все пак надали е дадено за успехи и за времето, през което той е работил. Разбира се, с двамата си помощници бай Георги и бай Аврам. Те не могат да се нахвалят от момчето. „Много е добро и си разбира от работата“. Тази преценка е скъпа за автокраниста, затова и той им е признателен и ги уважава.

До 400 тона средно на ден товар прекрива Христо с автокрана. Най-тежко е да се товари чакъл. Тогава като че ли цялата машина простенва от големата тежест и възжетата са готови да се скъсат. Той веднага съобразява къде да установи грайфера, така че товаренето да стане бързо и чисто.

— Обичам работата си и не ми тежи — споделя той. — Редовно се грижа за колата и крана, внимателно оглеждам всичко. Най-малкият пропуск може да предизвика авария. Искра се и съобразителност. Спомням си, веднаж старихме железно на връзки около 3 тона. При издигането му с крана предницата на колата се повдигна малко. Предният стаблатор се освободи и имаше опасност кракът да се обърне. Веднага съобразих, отпуснах въжето и стрелката за секунди и опасността беше предотвратена.

Гледам кротките сини очи, омазаните с масло ръце, не много едрата фигура и се чуля, откъде извира тази смелост, воля, съобразителност, ум?

— Разбира се, без моите помощници никога не бих могъл да направя. Те са много добри, разбират си от работата. Без тях съм нищо.

И наистина, уверих се в това. Бай Георги Христов само посочи с ръка, кимне нещо и без думи се разбират, а послушният грайфер спира там, където Христо го насочи.

Скачам от кабинката на автокрана и никак си се набирав в погледа ми номера на колата 44—25. Ако я видяте някъде край железопътните гари в Дебелец, Лесиче ри, Ресен, потърсете с очи автокраниста. Ще срещнете погледа на две сини очи, срамежлива усмивка и нищо няма да ви подсказва за героизма на този млад човек, за писал вече много трудови отличия в малката си трудова биография и спечелил любовта и уважението на всички.

Д. Христов

Нина ИВАНОВА

ПОД БРИГАДИРСКИЯ ФЛАГ

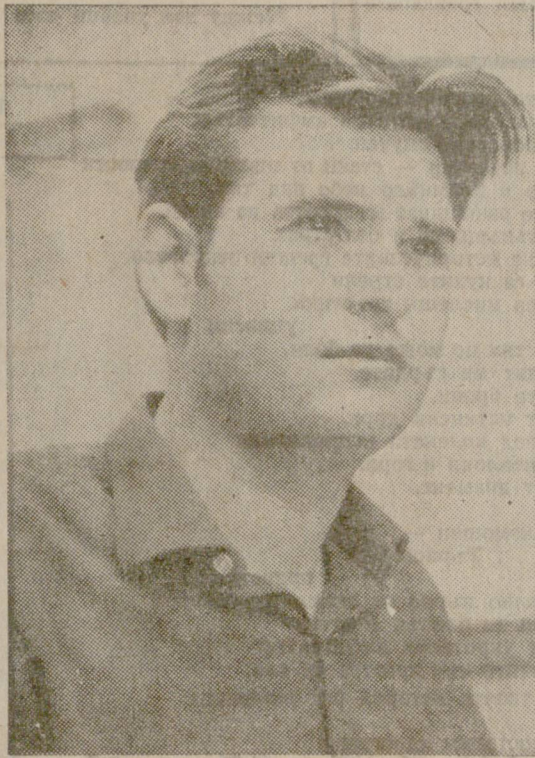
Така е вече от години. Сбере ли училищният звънец своята армия от ученици, те поемат към родните поля. Новата учебна година започва с труд.

И тази година свищовските студенти се гмурят в консервните предприятия в Свищов и Ловеч. Бъдещите педагози от Велико Търново са в помощ на ДИП „Мизия“ — Полски Тръмбеш, ДИП „Домат“ — Джузюница, в Килифарево и Вонеща вода. В „Булгарплод“ — Горна Оряховица са възпитаниците на Средното политехническо училище, а от Техникума по механотехника — са в Поликраище.

По блоковете на кооперативите в Самоводене, Раданово, Килифарево, Балван са великотърновски средношколци от Икономическия техникум, Радиотехникума, ПТУ по обществено хранене, Строителния техникум.

Десетки, стотици млади ръце прибират грижливо плодове и зеленчуци, берат царевица.

Така е вече от години. С биенето на училищния звънец се раздига флагът и на есенните студентски и средношколски бригади. В труда крепнат силите и волята на младите хора, поели пътя към науката.

И тази година той ще застане пред малката групичка хора и ще започне един сериозен, задълбочен разговор по проблемите на политическата икономия.

Михаил Папазов само преди две години е напуснал аудиториите и кабинетите на Висшия селскостопански институт в Пловдив. Дой

БРИГАДА „ВАСИЛ ЛЕВСКИ“

В разкрячания участък на Държавния машиностроителен завод „Първи май“ в гр. Полски Тръмбеш работят седем момчета, организирани в младежката бригада „Васил Левски“. Пред 50-годишнината на Великата октомврийска революция и XI конгрес на Комсомола те редов-

но преизпълняват производствения си план 190 на сто. Бригадата има и немалко рационализации. Колективно предложение, което дадоха комсомолците, е и икономически ефект 120 лева. Изобиха тяхната цел е ускорено на техническия прогрес.

МЛАДЕЖТА И ПОЛИТИКАТА

учните работници са младежи. Огромната част от младите хора участва в процеса на изграждането на механически, а по вътрешна необходимост. За това говори напълно очевидният факт, че в своя труд младежта внася елементи на романтизъм, лична заинтересованост от общодържавните успехи, че в процеса на изграждането тя влага допълнителни усилия, непредвидени от служебните норми.

Най-характерно в това отношение обаче е грандиозното замисляне на младежта в източните, югоизточните и северните райони на страната, което става през последните години. Имам пред вид разработването на целините и залежалите земи, в което през 1954—1961 година само в Казахстан участваха 650 000 млади доброволци, които върнаха към живот 30 милиона хектара степ. И освен това голямото строителство, което е в разгара на територията на Северен Сибир и Далечния изток, което привлича през последните десет години около два милиона младежи и девойки. Досега ставаше дума за сливането на младежта с политиката чрез производството. Но в СССР съществуват и много други преки форми, първата от които е участието в изборните кампании, а също така работата в органите на съветската власт. В страната всички младежи, навършили 18 години, независимо от цвета на кожата, вероизповеданието и социалната принадлежност имат право да избират местните или вис-

шите съвети на депутатите на трудещите се. Младежта широко се ползва от това право.

Съветските млади хора използват напълно и правото да бъдат избирани. Сега в местните съвети на депутатите на трудещите се има 400 000 млади хора на възраст до 30 години, а във Върховния съвет на СССР — 182. И разбира се, те участват в обсъждането и приемането на закони и постановления, в това число и постановления, които непосредствено се отнасят до младежта.

През последните години партията на комунистите и съветското правителство приеха няколко такива постановления, главно предложени от ЦК на Комсомола, притежаващи правото на законодателна инициатива, например „За трудоустойчивостта на випускниците на средните училища“, „За привилегии за работещите младежи, учещи се във вечерните и заочните учебни заведения“. „За създаване на културно-спортни комплекси на ударните обекти“ и други.

Комунистическият съюз на младежта обединява само част от съветската младеж. Но тази част е огромна — 23 милиона младежи и девойки. Ако се вземе под внимание, че няколко милиона млади хора са членове на Комунистическата партия, ясно е, че става дума за политическа активност на мнозинството от съветската младеж. Означават ли това, че останалата част е пасивна? Разбира се, не. За това говорят например данните от социологичните изслед-

вания. Едно от тях беше организирано преди две години от ЦК на ВЛКСМ. То си бе поставило за задача да изясни разликата в мирогледа на комсомолците и на некомсомолците. Оказа се, че във възгледите по най-важните проблеми на външната и вътрешната политика на съветската държава двете групи са единни.

Младежта има възможност да оказва влияние върху политическия и обществен живот на страната чрез своите вестници и списания, които имат общ тираж четири милиарда екземпляра.

Съветската младеж проявява огромен интерес и към международната политика на държавата, подкрепяйки свободолубивите народи в борбата им за независимост, борейки се за мир и демокрация. Напоследък например във всички градове на страната се състояха протестни митинги против агресията на Израел. Младите хора създадоха фонд за подпомагане на Витнам и работят извънредно, за да съберат пари, с които закупят и изпратят на своите вьетнамски връстници лекарства, промишлени съоръжения, автомобили, радиоапаратура, дрехи и учебници. Централният комитет на Комсомола взе решение да окаже материална и техническа помощ на арабските народи. Млади специалисти отиват в арабските страни, за да участват в ликвидиранията на последиците от агресията. Студенти и преподаватели от медицинските институти в Москва, Ленинград, Киев, Казан, Баку,

сформират отряди от доброволци за оказване бърза помощ на пострадалите. Всички тези действия ясно говорят за политическия облик на съветската младеж.

Съветското младо поколение ненавижда думата „война“. Не нашата младеж в никакъв случай не може да бъде смятана за пацифистична. Тя доказва своите боеви качества по време на Великата битка с германския фашизъм през 1941—1945 година, когато много комсомолски организации в пълен състав отиваха доброволци на фронта. Младите хора и сега представляват огромното мнозинство служещи в съветската армия, която има в света достатъчно голям авторитет. Няма никакво съмнение, че при необходимост това младо поколение, за чиято разглезеност бърборят понякога по-възрастните, ще прояви същия героизъм, какъвто проявиха техните бащи.

Съветският комсомол е поел шефство над авиацията и флота и дава на тези родове войски своите най-добри възпитаници. Милioni съветски младежи и девойки са членове на Доброволната организация за съдействие на армията и флота, овладявайки военно-приложни видове спорт. Това също е израз на политическата зрелост на съветската младеж.

В СССР думите „младеж“ и „политика“ са тясно свързани. Те не могат да бъдат разделени и защото идеалът на съветската младеж е комунизмът.

А. АРХИПЕНКО
Агенция „Новости“

Революцията е най-острият израз на политиката. Още повече революция, като Великата октомврийска, която доведе до смяна на епохи в историята на човечеството. По-старото по поколение в СССР е поколение на революционери, на хора, които правеха политиката с оръжие в ръка, рискувайки собствен си живот. Идеалите на това поколение са ясни и точни. А как изглежда по-младото поколение, което живее в условията на материално благополучие и на мирен труд, израснало през годините на съветската власт, какви са неговите политически и морални идеали? Каква роля играе то в икономическия и политическия живот на съветската страна?

Днес над 40 процента от всички заети в народното стопанство са хора на възраст до 30 години. Особено значително място те заемат в най-съвременните отрасли, в професиите, които изискват сериозна техническа подготовка. На всеки 1000 стругари 700 са млади хора, на всеки 1000 инженери-технически работници — 430. Четиридесет и пет на сто от на-

В БТР за горивни уредби — Горна Оряховица комсомолецът Владимир Анастасов работи като фрезист — IV разред от година, а редовно изпълнява нормите, определени за VII и VIII разред.

Сил. П. КАЧАРОВ

СОФИЯ — СТОЛИЦА НА СВЕТОВНАТА МЛАДОСТ

За девети път в историята на световното младежко движение ще се издигнат фестивални знамена. Под тях и девиза „За солидарност, мир и дружба“ в нашата китна България ще се обединят младежите на планетата.

В края на юли и началото на август 1968 година — нашата столица ще се превърне в столица на световната младост. Около 25 000 делегати от близо 110 страни, различни по народност и език, по политически и религиозни убеждения, ще дойдат тука на Деветия световен младежки фестивал. Още веднаж по най-убедителен начин бъдещите стопани на планетата ще издигнат мощен глас за мир и дружба, за сътрудничество във всички клонове на човешката дейност, за солидарност в борбата за свобода, за щастие.

Учреденият национален подготвителен комитет, под патронажа на другаря Тодор Живков и с участието на 136 видни общественици, членове на правителството, ръководители на ведомствата, на масови и обществено-политически организации, дейци на културата и изкуството, комсомолски работници и други, разгръна широка подготовка. За осъществяване на непосредствено ръководство работи оперативно бюро под ръководството на Лъчезар Аврамов, заместник-председател на Министерския съвет. Организирана е редовна връзка и взаимна информация с над 700 младежки и студентски демократични органи-

зации от петте континента. За фестивалните нужди се работят вече представителни сборници за България и българската младеж, сборници с фотографии и текстове на български песни и отлични конкурсни творби, справочници, програми, дипломи, афиши, проспекти, фото и фонокартички и други, които се изпращат в различни страни, за да засилят интереса към фестивала и неговия дом. Българското радио и телевизия предвиждат специални предавания, посветени на Деветия световен младежки фестивал, които ще се излъчват за ретрансляция в Москва, Будапеща, Берлин, Белград, Прага, Ханой и други. Изработен е вече на конкурсни начала плакат на фестивала. Обявени са и конкурси за фестивална песен, за разказ и стихотворение, за произведение на живопис, графиката, скулптурата, приложните изкуства. За най-добра приказка и рисунка от деца до 14 години е конкурсът на тема „Аз съм българче“.

На Деветия световен младежки фестивал Димитровският комсомол ще участва за първи път във фестивалната история с такава внушителна група — 3500 делегати. Особено старателно се подготвя културната делегация, която ще наброява 1500 души. През ноември и декември тази година ще се състоят зонални срещи, за да се обхванат най-цяло ко-

лективите и индивидуалните изпълнители от цялата страна. Вече се работи върху програмата, с която ще се представим. Празниците на българския фолклор и българската роза се замислят като най-внушителна проява на нашата художествена делегация. В дните на фестивала ще бъдат открити специални изложби — етнографска с рево на български национални костюми, филателна с марки, издавани по случай всяка досегаши световни младежки фестивали, на отлични конкурсни творби и т. н.

София ще стане център на голям кинепек. Още от тази пролет тя започна битово да се устройва за срещата на младите гости. Предвижда се изграждането на фестивално градче с 1150 апартамента, от които вече 600 се строи на гара Искър. В неговия център се полагат сега основите на стол-ресторант с капацитет 4000 места. Определена е строителна площ и започва работа по изграждането на представителен хотел на ЦК на ДКМС с 400 легла и редица още строежи. Всичко това ще осигури добра база за работа на фестивала, за почивката и обслужването на участниците и гостите, които ще дойдат като туристи.

За девети път младостта на планетата ще се събере на едно място и като единно, пулсиращо сърце ще заживее с фестивалните дни. На българската младеж е предоставена високата чест да бъде домакин на тази грандиозна среща.

Между два учебни часа

Сл.: Т. КАПИТАЛОВ

За „доброто“ възпитание на младия човек

НЕОБИКНОВЕНО ПРОИЗШЕСТВИЕ

С кола „Москвич-408“ КЖ — 26—10 петима приятели и колеги пътувахме за Русе. На волана бе Иван Корилев — механик в Окръжно управление на МВР — Кърджали. Пресичахме село Самоводене. Пред нас по главния път мина група хора — жена, младеж и двама ученика. Тримата бързо се изтеглиха на тротоара, единствен младежът с бавни крачки изостана и колата мина покрай него. Не мина и миг — удар от тълпата по десния заден калник. Спиратките тревожно изсвистяха. Скочихме всички от колата. Наесият удара беше хванат. Наоколо беше тихо. Виновникът криеше самодичността си. Службите ни карти на служители от Държавен контрол и МВР помогнаха да го поведем към кварталния отговорник. По ше да плати заради малкото петвеният отпечатък върху калника на колата започнаха да тежат на съвестта на виновника. Разкаж се. Надделя честността. Готов беше да плати заради малкото петно боядисването на цялата кола. Но за нас важно е не материалното наказание, а моралното порицание на такава постылка. Отсъствието на кварталния отговорник ни доведе до председател на селската, Панайот Димитров Глушков. Самоличността на виновника беше установена. Това е комсомолец-шофьор при ТКЗС в с. Самоводене Димитър Христов Филков.

... Но как помогнаха по-нататък съседите на младежа изляго да осъзна вината си. Връщайки се към магистралата за Русе, ни пресрещнаха двама младежи с мотор. Единият се представя за секретар на Комсомола. Разкаж...

нието на другаря Филков те сметнаха за липса на мъжество у него. Започнаха да гърдят, че не го. Виновен, а ние сме нарушителите, за което цялото село мислеше, за което цялото село мислеше, за което цялото село мислеше. Дойде лейтенант М. Садиев. Решителният ни протест пред него и намесата на трезвомислещи хора, но не и на дошлия вече квартален отговорник, съдействаха обстановката да се разведри. Тълпата беше разпръсната, а истината установена. Наръчение на правилата за движението от колата нямаше и обвиненията на другаря Гаджалов, че в нея пътуват пияници, се оказаха неоснователни, както доказа проверката на служителя на КАТ.

След този скандален случай ще се намери ли в Самоводене сила, която обществено да порица поведението на Филков, да предствилия се за секретар на ДКМС на младеж и другите намесили се виновници? Трябва тия млади другари да разберат, че Самоводене не може само да се води по свои морални норми, че има общоприети, социалистически норми за поведение, които трябва да се спазват.

Инж. Делчо ИЛИЕВ
Кърджали

АМФИТЕАТЪР В ТЪРНОВО

На Божидар Томов

Градът на ясните религии жестоко умъртвява илюзията си, спасен от бавна смърт. Не се живее само с епос и със слава, които като вкаменена музика ктатят И аз потъвам в нейното отдалечено ехо, обвил в бронята спасителна града. И ризници, и ризи ме спасиха.

но отнеха безумието свято — да се преродя във българин, от варварски копита оглушаван, на кладата изгарян богомил. И никога от ризници спасяван, но от позора себе си спасил, И моята религия на българин,

в която

повярвах като еретик освободен.

ме връща тих във укротения амфитеатър, от което присъствие смутен. Декорите са истински — стени от оцелели крепости със истински и пламналото небе над тях. А монолозите разнищават младостта на епоси. Геронте са съвършени и без страх те не повтарят историческите грешки откровено. Безпомощни са куклите стрели. Навярно те са мислещи тръстици.

удивени че раната от тях не може да боли, защото срещат не гърдите, а картонените брони. по-сигурни от истински дори. А камъкът под колената непреклонни се гърят от поклонни и гори. И ослепен от диамант, а не от меч,

немошен — героят пада. . . Търновград.

привет! Като шлифовано зърно от диамант разкошен несъвършения ти блъсък е отнет. Отивам си от укротения амфитеатър, разкъсал броните във яростта си зла. И влизам в твоята история без ризница, която ме прави недостъпен за стрела!

Петър ПАРИЖКОВ

МЛАДЕНКО Т-ОРЧЕСТВО

... Аз съм само на 16 години, а ти искаш да ме целуваш...

Ана

От очите ти дълбоки падат съзми и боли. Малка моя, синеока, нараних те аз, нали? . .

Ти си много, много строга, аз — по дигански суров. Но не знаеш що е обич и загубена любов.

Нека аз да съм виновен. . . И в години напред запази си този спомен от един поет.

Може би ще го забравиш. Но не ме кори. Останни си все такава и на 26 дори!

Асан МЕРКОВ

СЛУЧКА

Искам да споделя това, което ми се случи, а вероятно и с други хора често се случва.

Пътувам от с. Килифарево за Плаково с рейсова кола 41—08. Колата беше пълна. Нямахме места за сядане. Аз помолех двама младежи, седнали на една седалка, да се сместят и направят място и за мене. Единият от тях ми посочи празно място напред. Отидох и седнах. Дойде кондукторът Стефан Петров — млад човек, който, след като ми събра таксата, каза:

— Я, ако обичаш, ми стани от мястото.

Аз, 64-годишният пътник, станах прав и освободих място на 25-годишния младеж, който си сед

на спокойно. Огледах се и го запитах:

— Напред има една свободна седалка. За кого е тя?

Той ми отговори, че е за служебни лица. Значи можеше спокойно той да седне на нея или да позволи на мене. Но . . . какво да се прави — така разбира човекът нещата, така прави.

Та мислята ми е, че комсомолската организация трябва да се интересува и от тази страна за поведението на младите хора. Не е достатъчно да бъдеш добър в работата и да ходиш на събрания. Трябва да си изобищо добър гражданин, млади приятелию.

Ст. ДОНЧЕВ

Колективът на ДДЗ „Димитър Благоев“ — Велико Търново подписва договор за сепарация на границата заставя „Бойка“ на южната граница. Работниците от сградата Бисерка Тодорова, Марияка Димитрова и Тодорка Христова разменят адреси с граничарите Иван Димитров от с. Кудина и Марин Тодоров от с. Патреш.

Сл.: Ив. КОЛЕВ

КАК СА ПРОИЗЛЕЗЛИ НЯКОИ ДУМИ И ИЗРАЗИ, КОИТО ПОЛУЗАМЕ

Аврора — В римската митология Аврора е богиня на утрото, на зората.

Вавилонско стълпотворение — Изразът е възникнал от библейския мит за опита да се построи във Вавилон кула, която да стигне до небето. Когато строителите започнали работа, разгневеният бог смисил езиците им и те престанали да се разбират един друг, не могли да продължат строежа.

Въздушни кули — Видният деятел на християнската религия Августин (354—430 г.) в ед на от своите проповеди говори за строителство във въздуха. По-късно в редица европейски

страни изразът започва да се ползва във вида „строи кули във въздуха“.

Дамоклев меч — Води началото си от древногръцкото предание, разказано от Цицерон в съчинението „Тускулански беседи“. Дамокъл, един от приближените на сиракузкия тиран Дионисий старши (432—367 г. до н. е.), започнал завистливо да говори за него като за най-целствения човек. Дионисий, за да получи завистника, го поставил на своето място. По време на пиришеството Дамокъл видял, че над главата му виси на конски косъм остър меч. Дионисий обяснил, че това е ем-

ТЕХНИТЕ ПРАВИ

ТРАГЕДИЯТА НА МАЛКАТА САНДРА

СЪДБАТА на единадесетгодишната Сандра Лейнинг е типична за ЮАР — страната на расовата политика. Оказва се, че това жизнерадостно дете няма право да живее заедно със своите родители и братя, тъй като според законите на християнската Южно-африканска република тя отсеща принадлежия към друга расова група. Наистина, родителите й могат да заболколят закона и да вземат девоичката в къщи, като прислужничка. Но с условие, че детето ще живее в отделно помещение.

Това ни се струва неправдоподобно, но е така. Снимката на Сандра често се появяваше във вестниците по времето, когато нейните родители се бореа за правото да живеят със своето дете. Майката, бащата и двамата братя на Сандра са бели. Всички те имат много необходими за южно-африканската република удостоверения за личността. За беда кожата на Сандра се оказа по-тъмна, отколкото на родителите й. Това било достатъчно, родителите на децата, с които я се учела, да се оплачат на властите. Министерът на вътрешните работи определил Сандра за цветна.

(Според расисткото разбиране това означава, че детето се е родило от смесен брак на бял и африканка или на бял и мулатка). В резултат девоичката не само била принудена да напусне училището,

но дори й забранили да живее в района на белите.

Напразно родителите на Сандра търсили справедливост: върховният съд в Претория окончателно отхвърлил искането на бащата, след като момиченцето било лично разследвано от заместник-министъра на вътрешните работи. Съдията мистер Джустис Галгут намерил, че като е изменил расовата група на девоичката, министърът на вътрешните работи е действувал в рамките на закона.

Нейните братя могат да учат в най-добрите учебни заведения, в университетта, да получават висока заплатата, но Сандра сега ще ходи само във второстепенни училища за „цветни“, а като пораснее, няма да получи добра работа. Истината е там, че в Южна Африка именно цветът на кожата определя местожителството, работата, която ще ви предложат, образованието, което могат да получат вашите деца.

Неотдавна южноафриканският парламент прие нова поправка към закона за регистрацията на селените. Този акт бе приет през 1950 година и вече не един път е поправан.

Съгласно закона за регистрацията на населението, всяко лице трябва да бъде отбелязано в съответствие с расовата класификация. Бележката се нанася не само в свидетелството за раждане,

но и в удостоверението за самоличност и други официални документи.

Тъй като правилата за определяне на различните расови групи бяха формулирани не много ясно, 20 000 души живееха в пълна неопределеност: тези хора не бяха причислени нито към една, нито към другата расова група, защото да се установи тя беше много трудно. Същите бяха принудени да разглеждат значителен брой дела за расова принадлежност, понеже много лица възразяваха против присвоената им класификация. Съдебното дирение забавяше въвеждането на ограниченията, наложени от апартеида.

Понякога в резултат на апелацията на цветните се разрешаваше да се регистрират като бели. Именно това застави неотдавна министърът на вътрешните работи още един път да поправи акта и да прекрати онова, което той нарича „коварна интеграция на цветните“, проникнали през равностепенни барери. Новата поправка изисква разглеждането на спорните случаи да става в строго съответствие с произхода. Ако вашата баба например е била „цветна“, то вас ще ви причислят към „цветните“, дори ако изглеждате бял.

Когато поправката се обсъждаше в парламента, един от членовете на обединената партия (официална опозиция) докарва до арде-

депутатите-расисти с изказването си, че ако хората се класифицират само въз основа на произхода, то „малцина от седящите днес на това събрание, биха могли да се сметнат за бели“.

В полдата история на расизма актът за регистрацията на населението с неговите сегашни поправки трябва да се квалифицира като най-реакционен.

Единственият прогресивен член на парламента — мисис Хелен Сузан — се изказа против акта. Когато тя обвини властта, че е „безогледно вмяна расова в расова проблема в Южна Африка“ някой извика от залата: „А вие сте вмяна расова на тема хуманизъм“. Тази чудовищна реплика била посрещната от депутатите с одобрение. Впрочем не бива да се учудваме, щом необузданият расизъм в ЮАР е държавна политика, щом хуманизмът на Фервюуд и компания е дугателна дума.

Не бива да се очаква добро от тези, които се занимават с мръсното деление на хората на „чисти“ и „не чисти“. Нима може да ги трогне съдбата на малката Сандра, щом те обричат на унищожение и изваждане цял на род — народ, който равно цял късно ще пресече расистките пътища и ще стане пълноправен господар на своята земя.

Джон ГАРДНЕР

Южноафрикански журналист

Англия „НОВОСТИ“

ЗГТ „МЕТАГУРГИЯ“ — Горна Оряховица

търси:

СТРУГАР от VI до VIII разред; ФРЕЗИСТИ от VI до VIII разред. Вскички за цех „Панелни радиатори“ — с. (тражица).

Постъпване веднага.

Борба

Стр. 4, бр. 117, 28. IX. 1967 г.

Индекс 21301